с уважение да й бъдат послушни и преданни. А в случай, че се откажат да послушат техни съвети, тогава да присъединят и подчинят тахната епархия под основаната през 1229 година ново епископство на Сирмия.

Ала и Асен не спеше. И той правеше всичко, което бе по силите му, за да устои на огромната борба, която бе подел с най-мощната власт на света - Рим, за да й покаже, че не може безнаказано да се пренебрегва достоинството на българския цар.

Всеки ден по двама трима гончии преминаваха градските порти при Устието и Дервента, разпратени в различни посоки. И плодовете на внушенията му скоро се явиха.

В Никея преговорите с папата се протакаха до безкрай. Всеки ден православният цар искаше нови правдини и предлагаше нови условия. Най-важното от тях бе източната църква да преговаря като равна на римската. А освен това, патриарх Герман не сметаше мнението на папата за по-горно от неговото.

В Сърбия отдавна болярите не бяха доволни от слабия си крал Стефан Радослав и подготвяха бунт против него. Единствената му опора бе тъстът му, кир Тодор Комнен. Ала сега, когато Комнен бе пленник, писмата, които българският цар изпращаше на зетя си, спомагаха на Владиславовите привърженици да вземат връх в тая династична междуособица, и да отвличат вниманието на краля от внушенията на папата.

С богати плати Асен привличаше наемниците на Жан дъо Бриен, който със своето скъперничество ставаше ненавистен на поданниците си.

По внушение на Асена, зет му Мануил Комнен бе писал на патриарх Герман: да му изпрати свой екзарх за уреждане на църковните отношения на селонското деспотство.

Веднага патриархът бе свикал местен събор, който избарл за екзарх на Солун анкирският митрополит Христофор. Екзърхът замина при Мануил Комнен, след това направи посещение на примас Василий в Света гора и се помъчи да го отколони от първото му решение. Ала светият старец остана на старите си убеждения.